

याः सेना अभिवरीराव्याधिनीरुगणा उत ।

ये स्तेना ये च तस्करास्तस्तेऽग्नेऽपि दधाम्यास्ये ॥ ७७ ॥

षडनुष्टुभः । याः काश्चित्परकीयाः सेनाः अभिवरीरभीवर्यः अभियायिन्यः अ-
स्मदाभिमुख्येनागमनशीलाः अभियन्ति ता अभिवर्यः इणनशजिसर्तिभ्यः धारविति
[पा° ३.२.१६३.] धारप् क्रुस्वस्य पितीति [पा° ६.१.७१.] तुक् ठिङाणञ्द्वयसजि-
त्यादिना [पा° ४.१.१५.] डीप् । उतशब्दोऽप्यर्थे उतापि च याः सेनाः आव्याधि-
नीः आ समन्ताद्विध्यन्ति ताः सर्वतोऽस्मांस्ताडयन्त्यः । उगणाः उदूर्णगणाः पृषो-
दरादिपाठान्मध्यमपदलोपः उद्यतायुधगणोपेताः बहुस्तोमा इत्यर्थः । ये च स्ते-
नाः गुप्तचराः ये च तस्कराः प्रकटचोराः तस्करस्तत्करोति यत्पापकमिनि नैरु-
क्ताः [निरु° ३.१४.] । हे अग्ने तान्पूर्वाक्तान् सेनादीन् ते तव आस्ये मुखे अपि-
दधामि प्रक्षिपामि भक्षणाय दुष्टान्सर्वान्भक्षयेत्यर्थः ॥ ७७ ॥

दंष्ट्राभ्यां मलिम्लूजम्भ्यैस्तस्करांश्च उत ।

रुनुभ्यां स्तेनान्भगवस्तस्त्वं खाद सुखादितान् ॥ ७८ ॥

गुप्ताः प्रकटाश्चेति द्विविधाश्चोराः प्रकटा अपि पुनर्द्विविधाः अरण्ये मार्गे च
प्रकृत्य प्रत्यक्षमेव पलायमानाः प्रकटाः ततोऽप्यतिप्रकटा निर्भया ग्रामेष्वेवागत्य
वन्दीकाराः ते अत्र मलिम्लुच उच्यन्ते मलं पापाधिक्यमेषामस्तीति मलिनः त-
थाविधा भूत्वा लोचन्ति जने वने वा अदृश्या भवन्तीति मलिम्लुचः (३१.) । दत्तपङ्क्ति-
मध्ये याभ्यां तीक्ष्णदन्ताभ्यां क्रमुकादिकं भक्ष्यते ते दंष्ट्रे राक्षसीसंज्ञे । ततः पुरो-
वर्तिनो बहिर्दृश्यमाना दन्ता जम्भ्याः जम्भावर्तिमाश्रिता जम्भ्याः । दत्तलीने तु
रुनु । दंष्ट्राभ्यां मलिम्लून्पीडयित्वा जम्भ्यैस्तस्करानपि पीडयित्वा रुनुभ्यां स्तेना-
न्यीडयित्वा हे भगवः भगवन्महदैश्वर्ययुक्त पूजनीय तान्सर्वान्पूर्वाक्तान्सुखादितान्
सुष्ठु खादितान्भक्षितान् पुनर्जीविनरहिता यथा भवन्ति तथा खाद भक्षय । सु-
खादितानपेतान्कृतेति वा ॥ ७८ ॥

ये जनेषु मलिम्लव स्तेनास्तस्करा वने ।

ये कक्षेधायवस्तस्ते दधामि जम्भयोः ॥ ७९ ॥